

til de fremsatte Ønsker om at nedsætte Udlaansrenten her i Landet og af Hensyn til den midlertidige Lettelse paa Pengemarkedet.

Saafrømt denne Nedsættelse finder Sted uden Lov, mener vi at kunne undgaa den farlige Forskydning af Kapital. Bestyrelsen paatager sig paa sine Medlemmers Vegne Garanti for, at den indvundne Rentebesparelse udelst kommer Debitorerne til gode gennem Nedsættelse af Udlaansrenten.

Man henstiller indtrængende at modtage Foreningens Tilsagn for derved at undgaa en Lov, der paa unaturlig Maade griber ind i Pengevæsenets sunde Økonomi. I Forbindelse med vort Forslag om at tiltræde denne frivillige Rentenedsættelse, der for Tiden ligger indenfor Forsvarlighedens Grænser, tillader vi os at pege paa, at man derved arbejder efter Landbrugets Ønsker, idet man gennem den lavere Indlaansrente paa en sund og naturlig Maade underbygger Obligationernes Kurs og derved muligvis baner Vej for en Konvertering, saafremt Pengerigelighed senere maatte indtræde. Af Hensyn til Prioritering af Byggeriet vil det være af stor Betydning at kunne fastholde Kurser, der er fremkaldt gennem en sund og naturlig Pengepolitik.

Saafrømt Lovgivningsmagten imidlertid maatte ophøje det fremsatte Forslag til Lov, tillader vi os meget indtrængende at henstille, at *der ved Lovændring tillades samtlige Provinsens Pengeinstitutter at betale 3½ à 4 pCt.*, idet vi anser det for at være en bydende Nødvendighed, at Forskellen bliver ½ pCt. mellem København og Provinsen. Hvis man derimod gennemfører Lovforslaget i uændret Skikkelse, vil København og Provinsen have den samme Indlaansrente, og vi peger da paa, at Lovforslaget i den fremsatte Form overhovedet ikke berører København for de Kapitaler, der indestaar paa Opsigelse, og hvoraf Renten for Tiden er 3½ pCt. Dette finder vi saa meget mere Anledning til at fremhæve, fordi Rentensænkningen fortrinsvis ønskes iværksat for at hæve Obligationskurserne. Vi har ved vore foranførte Betragtninger paapeget, at de store Obligationsbeholdninger ligger i København, og finder det uretfærdigt, at Lovforslaget kun i uvæsentlig Grad berører denne By, men derimod Provinsen, der igennem Forskydning af Kapital kommer i fuldstændigt Afhængighedsforhold til Hovedstaden.

Man skal tillige tillade sig at henstille, at Forudsætningen for, at Ministeren kan give Dispensation til højere Rente, ikke maa forstaas saaledes, at en saadan Dispensation kan gives et enkelt Pengeinstitut, men udelukkende til den samlede Provins.

Man skal i øvrigt henvise til, at det fremsatte Lovforslag i Forbindelse med den Usikkerhed, som dette og lignende Forslag fremkalder, vil virke overordentlig svækkende paa den Sparevillie, der hidtil har karakteriseret vort Land. Denne Sparevillie, som findes i alle Samfundsklasser, er Landets bedste Bærepille i den Krise, der for Tiden hærger Samfundet, og Landets Banker og Sparekasser har for Tiden ikke mindre end ca. 3,2 Mill. Sparekonti, deraf ca. 2,2 Mill. Sparekonti i Provinsen.

Sluttelig finder vi Anledning til at gøre opmærksom paa, at de sidste Dages Begivenheder i Amerika muligvis indebærer mange Ovraskelser for den øvrige Verden og har bl. a. ført til en Diskontostigning i New York paa 1 pCt. Pengeforholdene i Udlandet kan derfor meget hurtigt forandre sig, og det viser sig da ogsaa, at det i disse Dage i Sverige udbudte Statslaan til effektiv Rente 4½ pCt. ikke har kunnet placeres. Under disse Forhold maa vi indtrængende advare imod at lovbinde Renten herhjemme.

I Bestyrelsen for De Danske Provinsbankers Forening.

C. Andersen.

C. Birbun.

S. Brink.

O. Frostholm.

G. Jacobsen.

N. C. Nielsen.

Chr. Yde.